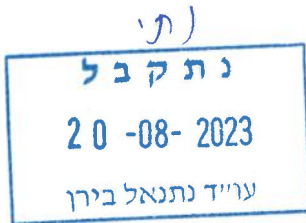

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יוסי ברכיה

התובעת: פלונית רותם אור

נגד

- הנתבעים:
1. עיריית תל-אביב
 2. נציגות ועד הבית המשותף
 3. אלפונסו מנגנ'י
 4. אולין מנגנ'י ביצה
 5. אלידה מנגנ'י
 6. פלוני
 7. אווה מנגמ'י גבריאלה
 8. גבריאל מנגנ'י
 9. עו"ד אלדד לביא

רוני לוי

מקבל

פסק דין

1. ביום 17.3.14 (להלן- יום האירוע) על פי הנטען בכתב התביעה, התובעת מעדה בבור (מפגע) שהיה על מדרכה בעיר תל אביב וניזוקה (להלן- התאונה).
2. תביעה זו היא לפיצוי עבור ניזוקי התובעת.
3. להלן הצדדים להליך.
4. הנתבעת 1 היא עיריית ת"א (להלן תכונה הנתבעת 1 גם העירייה) שנטען כי המפגע היה בשטח שיפוטה, ולכן היא אחראית על המתרחש בשטח שיפוטה, ועליה היה למנוע ולסלק את המפגע.
5. נטען כי המקום בו נפגעה התובעת היה בבעלות ו/או באחזקת הנתבעים 3-9 שהינם בעלי הזכויות בשטח בו נמצא המפגע שלטענת התובעת הביא לפילתה.
6. נטען כי צדדי ג', שכרו מנתבעים 3-9 מושכר ששימש אותם לצורך הפעלת פאב. בשטח פאב זה שהיה באחריות ובהחזקת צדדי ג' מכח חוזה שכירות עם הנתבעים 3-9, התקיים אירוע חברתי, ובמסגרתו התובעת נפגעה ומעדה במפגע נשוא תובענה זו.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני :

- 1 הצדדים חלוקים ביניהם על עצם קרות אירוע נפילת התובעת. ככל שיוכח כי התובעת
- 2 נפלה ברשלנות מי מהנתבעים, הצדדים חלוקים ביניהם מי הגורם האחראי לנפילת
- 3 התובעת. הצדדים חלוקים ביניהם גם בשאלת גובה נזקה של התובעת.
- 4 בשאלות אלו ואחרות יעסוק פסק דין זה.
- 5 אפתח בדיון בגובה נכותה של התובעת.
- 6
- 7 **נכות התובעת**
- 8 מטעם התובעת הוגשה חוות דעתו של ד"ר יחזקאל טיטיון (להלן- ד"ר טיטיון).
- 9 ד"ר טיטיון נתן את חוות דעתו ביום 18.6.16. על פי חוות הדעת לתובעת נגרמו שברים
- 10 בעצם הקובואיד בכף רגל ימין. התובעת סובלת מכאבים בכף רגל ימין, מתקשה
- 11 בעמידה ממושכת, הליכה ממושכת ומאמצים, לא יכולה לחזור לבצע פעילות
- 12 ספורטיבית כבעבר. לתובעת צניחה של הקשת הרוחבית הקדמית בכף רגל ימין.
- 13 לתובעת נקבעו נכויות זמניות :
- 14 100% 17.3.14-1.5.14 (45 יום)
- 15 50% 2.15.14-30.7.14 (3 חודשים)
- 16 30% 31.7.14-28.10.14 (3 חודשים)
- 17 לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 10% בהתאם לסעי' 49(4).
- 18 מטעם הנתבעת הוגשה חוות דעתו של ד"ר גד ביאליק (להלן- ד"ר ביאליק) מיום
- 19 12.9.17.
- 20 ד"ר ביאליק קבע כי לאחר התאונה לא אובחן שבר. בצילום רנטגן מיום 27.3.14 נראה
- 21 שבר תלישה מזערי של עצם הקובואיד. התובעת טופלה בפיזיותרפיה. לא נמצאה
- 22 הגבלה של תנועות כף הרגל ואין קריסה של קשתות כף הרגל, לפיכך קבע ד"ר ביאליק
- 23 כי לא נותרה לתובעת נכות צמיתה כתוצאה מהתאונה.
- 24 **מומחה בית המשפט**
- 25 בשל הפערים שבין חוות הדעת, מונה מומחה מטעם בית המשפט, פרופ' ישראל
- 26 דודקביץ' (להלן- המומחה).
- 27 המומחה ציין כי התובעת נחבלה בכף רגל ימין. התובעת מתלוננת על כאבים בכף רגל
- 28 ימין, כאבים המוחמרים בשינויי מזג אוויר ובמאמץ, ומלווים בהגבלת תנועה של
- 29 הקרסול.
- 30 בבדיקת התובעת, הרומברג נמצא חיובי מימין, נמצאה רגישות מעל הקובואיד, אשר
- 31 מוחמרת בפרוסופינציה של הרגל, מה שגורם להגבלה מינימאלית בתנועת הקרסול.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בצילום C.T קרסוליים וכפות רגליים מיום 27.3.14 נמצאו שברים בחלק הדיסטלי של הקובואיד.
- 2
- 3 בצילום כף רגל ימין מיום 24.7.17 נצפו שינויים משניים ומינימליים במפרק, בין הקובואיד לבסיסי מסרקים 4-5.
- 4
- 5 המומחה לא מצא רישום רלבנטי קודם . בשנת 2016 מעדה שוב התובעת ונחבלה בקרסול ימין. הצילומים שנעשו היו תקינים, לא נצפתה הגבלה בתנועה ואין רצף טיפולי.
- 6
- 7
- 8 המומחה קבע את נכותה הצמיתה של התובעת בשיעור של 10% לפי סעיף 49 (4) בהתאמה, וזאת בשל מצב לאחר שבר בקובואיד שהחלים, עם שינויים משניים מינימאליים ומתבטא בכאב, רגישות מקומית ורומברג חיובי.
- 9
- 10
- 11 המומחה גם קבע נכויות זמנית :
- 12 100% לתקופה של חודשיים.
- 13 30% לתקופה של 3 חודשים נוספים.
- 14 המומחה נקרא להעיד על חוות דעתו.
- 15
- 16 **עדות המומחה בבית המשפט**
- 17 המומחה הסכים כי התיעוד האחרון בעניין התאונה היה בשנת 2015 (עמוד 24 ש' 23-25).
- 18
- 19 כאשר הוא נשאל אם אין זה תמוה שתיעוד על פגיעה בכף הרגל הסתיים רק כשנה לאחר האירוע ומאז אין תיעוד, ענה המומחה:
- 20
- 21 "אבל צריך לזכור שכל אדם הולך ומתלונן בהתאם, אתה יודע, אומרים בסוף אם מישו מנסה משהו ואחר כך רפואה ואחר כך רפואה משלימה ורואה שנשאר באותו מצב, אז באיזה שלב, אתה יודע...אדם מן היישוב הרבה פעמים מבין שאוקיי, זה מה יש ועם זה אנחנו חיים." (עמוד 26 ש' 21-26).
- 22
- 23 המומחה העיד כי לו לתובע הייתה פגיעה "מספיק משמעותית" (עמוד 29 ש' 6)
- 24 בקרסול בשנת 2016, זה היה משפיע על האזור בו נפצע התובע בתאונה.
- 25
- 26 ואולם, הצילומים שצולמו בעקבות התאונה המאוחרת היו תקינים :
- 27
- 28 " בגלל המנח אז אתה רואה גם את הקרסול, ואם היה משהו חריג הייתי מציין. מעבר לכך שגם מי שראה את הצילומים ופיענח אותם בסמוך לתאונה, כתב שהצילומים תקינים."
- 29
- 30 (עמוד 31 ש' 15-17).
- 31

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 29. המומחה לא ראה בעצמו את הצילומים שבעקבות התאונה בשנת 2016 שפורשו
2 כתקינים. (עמוד 33 ש' 12-18).
- 3 30. סעיף הליקוי שנבחר ע"י המומחה היה סעיף 49 (4) (הדן בכף הרגל), שקובע:
4 **"METATARSALGIA טראומטית אחרי דפורמציה של הקשת הרוחבית-**
5 **10%"**
- 6 31. המומחה במהלך חקירתו העיד כי הסעיף הנבחר אינו סעיף מדוייק למצבה של
7 התובעת (שם ש' 19-28). מכיוון שהסעיף דורש שינוי בקשת הרוחבית, ואילו אצל
8 התובעת, לא נמצא שינוי בקשת (שם, ש' 29-32).
- 9 32. המומחה גם לא מצא הגבלה בתנועה כף הרגל (עמוד 39 ש' 15), אבל כן מצא רגישות
10 ספציפית (שם, ש' 6).
- 11 33. במהלך עדותו של המומחה הוא שינה את סעיף הליקוי שיש לשייך לתובעת לסעיף 35
12 (1) (ב) הקובע:
13 **" קיימת השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי או התנועות -10%."**
- 14 34. נעיין בעדות המומחה:
15 **"כב' הש' ברכיה: רגע, שנייה אדוני. אז 35.1 ב' מדבר?**
16 **העד, מר דוטקוביץ: על הפרעה קלה לכושר,**
17 **כב' הש' ברכיה: על הפרעה קלה לכושר הפעולה,**
18 **העד, מר דוטקוביץ: הכללי.**
19 **כב' הש' ברכיה: הכללי או התנועות.**
20 **העד, מר דוטקוביץ: נכון. אני מדבר פה לא על התנועות.**
21 **כב' הש' ברכיה: אז,**
22 **העד, מר דוטקוביץ: אלא כושר הפעולה הכללי. נכון.**
23 **כב' הש' ברכיה: מה מצאת בכושר הפעולה הכללי?**
24 **העד, מר דוטקוביץ: אז אני אומר, יש רגישות, יש מפרק שהוא לא לגמרי תקין ויש**
25 **רגישות שנובעת מהפגיעה במפרק הזאת, שיכולה לגרום,**
26 **כב' הש' ברכיה: אז למה לא בחרת את 35? הרי 44,**
27 **העד, מר דוטקוביץ: 49. כי,**
28 **כב' הש' ברכיה: 49.4 אתה אומר,**
29 **העד, מר דוטקוביץ: כי,**
30 **כב' הש' ברכיה: שזה לא כל כך,**
31 **העד, מר דוטקוביץ: נכון.**

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כב' הש' ברכיה : מתקיים פה.
 2 העד, מר דוטקוביץ: כי אני, כי אני משתדל לא לבחור סעיף סל כשאני יכול.
 3 כב' הש' ברכיה: אבל זה לא בדיוק מתאים 49.4.
 4 העד, מר דוטקוביץ: נכון, אבל זה, זה, אני אומר. בסדר. אני אומר בדיעבד הייתי
 5 בוחר את סעיף הסל, היה לי גם יותר קל אבל..."
 6 (עמוד 39 ש' 25 עד עמוד 40 ש' 13)
- 7 35. המומחה סבר כי אין מקום במקרה זה לקחת סעיף מותאם (שם, ש' 18-19).
 8
 9 **הכרעה בעניין הנכות**
- 10 36. לאחר עיון בטענות הצדדים, מצאתי לקבוע כי הנכות הרפואית (בעניין התפקודיות
 11 אדון להלן) של התובעת היא 10%.
 12 37. מצאתי לקבל את דברי המומחה שאין לייחס לתאונה משנת 2016 חלק מנכות
 13 התובעת, באשר הצילומים שצולמו באזור הקרסול לאחר התאונה נמצאו תקינים.
 14 38. אני מקבל את טענת המומחה שהותיר את הנכות בשיעור של 10% אך בחר סעיף ליקוי
 15 אחר סעיף 35 (1) (ב).
 16 39. המומחה קיבל מנדט מבית המשפט, לקבוע את נכותו של התובע בהתאם לאחוזי
 17 הנכות המופיעים בתקנות.
 18 40. במהלך הדיון המומחה מצא להתאים סעיף ליקוי אחר, סעיף סל, אחר שהעיד
 19 שהסעיף שנבחר על ידו בחוות דעתו, סעיף (49) (4) אינו מתאים.
 20 41. איני מוצא כל פגם בכך כי המומחה שסבר כי יש לתובעת נכות, מצא לקבוע נכות על
 21 פי הרגישות הספציפית שמצא בכף הרגל בהתאם לסעיף ליקוי אחר, אומנם כללי אך
 22 גם שמתאים למצבה של התובעת.
 23 42. המומחה פעל בהתאם למנדט שלו כמומחה, וקביעתו זו לא נסתרה במהלך החקירה
 24 הנגדית.
 25 43. דומה כי גם הנתבעת 1 (היחידה שבסיכומיה התייחסה לחוות דעת המומחה), אינה
 26 חולקת על עצם קביעת הנכות הרפואית, טענתה כי נכות זו לחלוטין אינה תפקודית.
 27 על כך אדון בפרק המתאים.
 28 44. סוף דבר, נכותה הרפואית של התובעת בתחום האורטופדי היא 10% בגין פגימה בכף
 29 רגל ימין בהתאם לסעיף 35 (1) (ב).
 30

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיציני:

1	<u>שאלת האחריות</u>	
2	45. אסקור עתה את העולה מתצהירי הצדדים.	
3	46. ככה העידה התובעת בתצהירה אודות האירוע:	
4	"ביום 17.3.14 בשעה 24:00 לערך, נפגעתי קשות עת שהיתי מול מועדון	
5	המנדילמוס" שברחוב הירקון 100 תל אביב, התחלתי לעבור, לאט ובזהירות, בין	
6	האנשים שהתקהלו מחוץ לפאב, לכיוון חברתי שעמדה מטרים ספורים לפניי,	
7	כשלפתע, רגלי נכנסה לתוך בור שנוצר כתוצאה מיציקת בטון שבורה ובולטת	
8	שהייתה על המדרכה, אותה לא ראיתי ולא יכולתי לראות בשל התאורה שבמקום,	
9	בשל הקהל הצפוף, ובשל כך שצבע הבטון השתלב עם צבע המדרכה, ונפלתי מלוא	
10	קומתי ארצה" (סעיף 2 לתצהיר).	
11	47. בעת התאונה התובעת נעלה נעליים שטחות ונוחות להליכה (סעיף 2 לתצהיר).	
12	48. התובעת טענה, כי בעת קרות התאונה ערך המועדון בו היא בילתה מסיבה ובמקביל,	
13	נערכה מסיבת רחוב לכבוד חג "פטריק הקדוש", מסיבה זו המדרכה מחוץ לבר הייתה	
14	עמוסה באנשים, שולחנות וכסאות, שגרמו לצפיפות עזה.	
15	49. בכדי להתקדם היה צריך ללכת דרך המון האנשים או לרדת לכביש. מכיוון שלרדת	
16	לכביש לא הייתה אופציה טובה, התובע פילסה דרכה בין המון האנשים "בגין העומס,	
17	הצפיפות ובשל התאורה הלקויה במקום, לא היה שום סיכוי שאראה את הבור	
18	שבגיני נפלתי ואמנע מנפילה. עומס האנשים, העדר התאורה והבור, כל אלו יחדיו,	
19	גרמו לנזקיי הקשים" (סעיף 3 לתצהיר).	
20	50. גם גבי שמרית כהן (להלן- שמרית) חברתה של התובעת העידה בתצהירה, כי בעת	
21	האירוע היה יום "פטריק הקדוש", והיא והתובעת בילו בפאב בשם "מולי בלומס"	
22	ברחוב הירקון 100 בת"א, מול מועדון ה"מנדילמוס".	
23	51. במדרכה שבסמוך למולי בלומס, התקהלו הרבה חוגגים. שמרית העידה כי התובעת	
24	נכנסה לשירותים בפאב, הפעם הבאה שהיא ראתה אותה, הייתה רק לאחר שהתובעת	
25	הייתה שרועה על הרצפה.	
26	52. כאשר שימרית ניגשה אליה ושאלה מה קרה, התובעת הצביעה על הבור במדרכה שכף	
27	רגלה נתקעה בו, ואמרה לה שבשל האנשים מסביב והחושך, היא לא הבחינה בבור	
28	ומעדה בו (סעיף 2 לתצהיר).	
29	53. שמרית נחקרה בחקירה נגדית בהיוועדות חזותית, כאשר היא מעידה מאוסטרליה.	
30	54. מר מיכאל טננבאום (להלן- טננבאום) מטעם הנתבעים 9-3 העיד בתצהירו, כי המקום	
31	בו נפלה התובעת נמצא באחריות הנתבעת 1 בלבד.	

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני :

- 1 55. התברר כי צדדי ג', שוכרי הפאב, עשו שימוש בחניה הצמודה לפאב, שם הונחו
2 שולחנות וכסאות ובמקום זה מעדה התובעת.
- 3 56. בין הנתבעים 3-9 לצי"ג 1 נחתם חוזה שכירות בשנת 2006 לשכירת השטח בו מצוי
4 הפאב. על צדדי ג' היה לקבל אישורים ורישיונות להפעלת הפאב וכן לביצוע פעולות
5 מחוץ למועדון.
- 6 57. על צדדי ג' היה לדאוג לסילוק מפגעים מהמקרקעין שנשכרו על ידם ותופעלו על ידם.
7 58. מר רוני לוי (להלן- לוי) צי"ג 3 ומבעלי צ"ג 1 העיד כי האירוע נשוא התובענה לא היה
8 ידוע לו, על אף שבאותו ערב הוא היה בפאב.
- 9 59. על פי תמונה ת/4 (שצולמה כחודשיים לאחר האירוע- עדות התובעת עמוד 78 ש' 12)
10 אשר בה נראית התובעת בסמוך למקום בו מעדה, עולה כי השטח שייך לנתבעת 1,
11 והוא לא שייך לשטח שנשכר על ידי צי"ג מהנתבעים 3-9.
- 12 60. לוי העיד כי ידוע לו שהמקום שופץ ע"י הנתבעת 1 מספר שנים לפני האירוע. במסגרת
13 השיפוץ המדרכה רוצפה מחדש ותוקן גוב הביוב שנמצא בשטח החניה. גם שטח
14 המדרכות בו טוענת התובעת כי נפלה, מצוי בשטח הנתבעת 1.
- 15 61. הסכם השכירות בין צדדי ג' והנתבעים 3 ו- 8 מתייחס רק לשטח הפאב עצמו ולא חל
16 על מקום החניה והמדרכה שנטען כי התובעת נפלה שם. ממילא אין חובה על צדדי ג'
17 לתקן מפגעים במקום שלא שייך לתחום השכירות שלהם.
- 18 62. צדדי ג' הפעילו את הפאב בהתאם לרישיונות מהנתבעת 1, לא חרגו מהשטח שהוקצה
19 להם, ואושר להם להציב שולחנות וכסאות לרווחת קהל הלקוחות.
- 20 63. במקום הייתה תאורת רחוב של הנתבעת 1 שהאירה היטב, כמו כן הייתה תאורה גם
21 מהפאב.
- 22 64. בערב "פטריק הקדוש" המקום מלא באנשים, והופך למעין מדרחוב ולא ניתן לאסור
23 על אנשים ללכת ברחוב ובסביבת הפאב.
- 24 65. המפגע שבמקום כלל לא קשור לפאב.
- 25 66. אסף אדלשטיין (להלן- אדלשטיין) מנהל מחלקת שירות לקוחות אצל הנתבעת 1
26 העיד, כי הפאב קיבל היתר מהעירייה להציב שולחנות מחוץ לפאב בשטח של 19.5 מ"ר,
27 ברוחב של 1.20 מ' מהקיר החיצוני של הפאב ואל תוך המדרכה, כאשר המדרכה עצמה
28 ברוחב של כ- 4 מ', כך שנותר שטח ברוחב של 2.8 מ' למעבר חופשי של עוברי אורח.
29 מעבר חופשי לעוברי אורח זה התחייבות של צי"ג לנתבעת 1 במסגרת תנאי ההיתר.
- 30 67. לטענת אדלשטיין, צדדי ג' הרחיבו את שטח פעילותם מעבר לגבולות ההיתר שניתן
31 להם ע"י הנתבעת 1.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 68. לטענת אייל חכים (להלן- חכים) רכז ומאבחן תביעות נזיקין אצל הנתבעת 1, המקום
2 היה מואר. הוצאת שולחנות וכסאות לשטח הציבורי הייתה ללא היתר. המקום בו
3 נפלה התובעת לא מצוי בשטח הנתבעת 1.
- 4 69. יציקת הבטון במקום בו מעדה התובעת, נעשתה לאחר שהושמו האבנים המשתלבות
5 ע"י הנתבעת 1.
6
- 7 **דיון והכרעה בשאלת האחריות**
- 8 70. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, ולאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי
9 וקראתי את סיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה כנגד הנתבעת 1
10 להתקבל. דין התביעה כנגד הנתבעים 9-2 להידחות. בהתאם לכך, גם דין ההודעה לצי"ג
11 שהגישו הנתבעים 9-3 כנגד צ"ג- להידחות.
- 12 71. מעבר לצורך, מצאתי להידרש גם לרשלנות צ"ג כמפורט להלן.
13 72. לא מצאתי להטיל אשם תורם על התובעת.
14 73. אגש עתה לבאר את טעמי.
15
- 16 **היכן נפלה התובעת?**
- 17 74. ראשית אבקש לתאר את המקום בו התרחשה התאונה.
18 75. פאב "מולי בלומס" נמצא בפינת הרחובות הירקון 100 ורחוב מנדלי ספרים
19 בת"א.
20 76. כאשר אנו צועדים על רחוב הירקון מכיוון דרום לצפון ופונים ימינה לרחוב מנדלי
21 מוכר ספרים (כלומר פונים מזרחה), מצד ימין בפינה יש את פאב "מולי בלומס".
22 77. צמוד לקיר הפאב ישנם שולחנות של הפאב המוצבים ברחוב. כאשר מתקדמים מזרחה
23 וחולפים על פני הפאב ומסתיים הבניין בו נמצא הפאב, ישנה חניה הצמודה לבניין בו
24 נמצא הפאב. לחניה זו יש מחסום.
25 78. מול הפאב ישנו פאב נוסף בשם מנדלימוס (עדות שמרית עמוד 49 ש' 18 וכן עדות
26 התובעת עמוד 106 ש' 30 שהעידה שכביש מפריד בין מולי בלומס ומנדלימוס).
27 79. היכן נפלה התובעת?
28 80. בסעיף 3 לכתב התביעה נכתב:
29 " ביום 17.3.14 בשעה 24:00 לערך, התובעת נפגעה קשות עת שהתה מחוץ למועדון
30 מנדלימוס".
31 כך גם נכתב בסעיף 4 לכתב התביעה המתוקן מיום 24.4.17.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 גם בחוות דעת מומחה התובעת ד"ר טיטיון מיום 18.6.16 נכתב: **"...נפגעה בתאונת**
 2 **נפילה עת שהתה מחוף למועדון מנדלימוס"**.
- 3 82. בסעיף 2 לתצהיר התובעת נכתב: **"...נפגעתי קשות עת שהייתי מול מועדון**
 4 **ה"מנדלימוס" שברחוב הירקון 100 ת"א"**.
- 5 83. ואולם מעדות שמרית עלה, כי היא והתובעת בילו בבר בשם "מולי בלומס" שנמצא
 6 ברחוב הירקון 100 בת"א מול מועדון המנדלימוס (סעיף 2 לתצהירה). במהלך עדות
 7 התובעת בבית המשפט, עלה שאף היא טוענת שהתאונה אירעה ב"מולי בלומס" (שם,
 8 ש' 21-22 ובעוד מקומות).
- 9 84. בעדותה בבית המשפט שבה שמרית והעידה כי האירוע **"לא קרה במנדלימוס, הוא**
 10 **קרה במולי בלומס"** (עמוד 49 ש' 3). וכי המנדלימוס הוא פאב שממול למולי בלומס
 11 (שם, ש' 18).
- 12 85. הנתבעים וצדדי ג' טוענים שלאור גרסת התובעת שלא הזכירה כלל בכתבי תביעתה,
 13 אצל ד"ר טיטיון ובתצהירה את פאב המולי בלומס, ולאור העדות השונה של שמרית
 14 באשר למיקום התאונה, מה גם ששמרית עצמה לא הייתה עדה לנפילת התובעת אלא
 15 הגיעה לאחר נפילתה (סעיף 2 לתצהירה ועמוד 57 ש' 10), ואף לאור העובדה שבתעודת
 16 חדר מיון (יומיים לאחר האירוע) ובתיעוד מקופ"ח לאומית צויין כי התובעת נחבלה
 17 ברגל ימין ללא ציון פריטים נוספים על האירוע, וגם לאור העובדה כי בזמן אמת
 18 התובעת לא התלוננה בפני הבעלים של הפאב על נפילתה (צ"ג), הרי יש לקבוע כי מקרה
 19 התביעה לא הוכח ע"י התובעת, ולפיכך יש לדחות את התביעה.
- 20 86. אני סבור כי על אף טענות הנתבעים וצדדי ג', יש לומר כי התובעת נפלה בסמוך לפאב
 21 "מולי בלומס", ולא בסמוך לפאב המנדלימוס. להלן הנימוקים לכך.
- 22 87. בתחילה אציין, כי העובדה שהתובעת ציינה לאורך כל הדרך כי היא נפלה בסמוך
 23 למנדלימוס ולא בסמוך לפאב "מולי בלומס", מעוררת תמיהה, מדוע התובעת הזכירה
 24 פאב שממוקם ממול למקום בו התרחשה התאונה, ולא הזכירה וציינה את המקום
 25 עצמו בו אירעה התאונה. התובעת עצמה הודתה כי היא אכן הייתה צריכה להזכיר את
 26 ה"מולי בלומס" כמקום בו אירה התאונה (יעוין בעמוד 106 ש' 8-2).
- 27 88. ואולם אני סבור כי ברמת ההוכחה האזרחית של מאזן הסתברויות (51%), התובעת
 28 עמדה.
- 29 89. **ראשית**, התובעת צירפה לראיותיה תמונה (ת/4) שם היא עומדת סמוך למקום בו
 30 נפלה. התמונה היא מהכניסה לחניון הסמוך ל"מולי בלומס".
- 31 90. כזכור נטען כי בשל המסיבה הגדולה שהייתה במקום ("פטריק הקדוש") היו בפאב
 32 הרבה חוגגים, נפתחו שולחנות ודוכנים בחניון הסמוכה ל"מולי בלומס", והתובעת

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני :

- 1 הסתובבה במקום, ושם גם מעדה, על פי תמונה ת/4 שמציגה את אזור הנפילה.(עמוד
2 97 ש' 19-27).
- 3 91. התובעת גם העידה בתצהירה (סעיף 2) היכן היא נפלה, היא ציינה רחוב הירקון 100
4 בת"א (שם, ש' 19). ה"מולי בלומס" אכן נמצא ברחוב הירקון 100 בת"א, אך הוא
5 בניין פינתי עם רחוב מנדלי מו"ס. תמונה ת/4 היא מרחוב מנדלי מו"ס.
- 6 92. שנית, שמרית העידה אף היא כי אירוע הנפילה התרחש סמוך ל"מולי בלומס" ולא
7 בפאב המנדלימוס. שמרית ראתה מיד את התובעת לאחר שנפלה, גם אם היא לא
8 ראתה את הנפילה עצמה, היא הגיעה אליה כשהיא שרועה על הרצפה, כך ששמרית
9 יכולה להעיד היכן התרחשה הנפילה (סעיף 2 לתצהיר ועמוד 52 ש' 8-12).
- 10 93. שמרית מיקמה את מקום הנפילה. כאשר נשאלה אם עומדים מול הבר אז הים מצד
11 ימין היא דייקה:
- 12 " אם בצד ימין כן, אבל זה לא בדיוק ממול, כי זה בחלק האחורי של הפאב...החלק
13 הפנימי של הרחוב.." (עמוד 52 ש' 21-29).
- 14 "זה לא בדיוק חניה, זה כזה, פותחים את זה תמיד, הם פותחים כזה לשים שם
15 דוכנים של אוכל... מאחורה כזה" (עמוד 53 ש' 2-5)
- 16 כאשר נשאלה שמרית אם זה חניה היא ענתה:
- 17 " אני לא יודעת אם זו חניה, כי יש כזה אספלט כזה שנראה סוג של" (שם, ש' 9).
- 18 94. שמרית התכוונה לחניה שנראית מאחורי התובעת בתמונה ת/4, שם היא מצאה את
19 התובעת לאחר נפילתה. הנה כי כן, שמרית תומכת בגרסת התובעת בבית המשפט לכך
20 שהיא נפלה סמוך ל"מולי בלומס" ולא למנדלימוס.
- 21 95. שלישית, דיוק בדברי התובעת מורה כי היא לא אמרה שהיא בילתה במנדולימוס
22 ונפלה שם, אלא הייתה "מול מועדון המנדולימוס שברחוב הירקון 100 תל אביב" (סעיף
23 2 לתצהיר. הדגשה לא במקור). גם שמרית אישרה שמועדון מנדולימוס הוא מעבר
24 לכביש, כך שהאמור בתצהיר התובעת תואם את המציאות.
- 25 96. אציין כי לא מצאתי לייחס חשיבות לעובדה שלא צויין ברישומים הרפואיים (בקופ"ח
26 לאומית ובבית החולים) כי התובעת מעדה במפגע ברחוב. ראשית, ייתכן והתובעת
27 ציינה זאת וזה לא נרשם. שנית, לא מצויינת גם גרסה אחרת לנפילה. מצויין כי
28 התובעת נפלה ונחבלה, עניין זה אינו סותר את מה שקרה בפועל.
- 29 97. כמו כן, נטען בסיכומי הנתבעת 1 (סעיף 23) כי שמרית הייתה בגילופין בשל העובדה
30 ששתתה בירה, מה שמטיל ספק על עצם עדותה (עמוד 51 ש' 3-4 ושי' 10). איני מקבל
31 זאת. שמרית העידה ששתתה בירה אבל "קצת" (שם, ש' 10), כך שאין לומר ששמרית
32 הייתה בגילופין.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לסיכום: אני קובע כי התובעת מעדה במקום עליו היא מצביעה בתמונה ת/4 (סומן) 98.
- 2 ב-X) בסמוך לעמוד המחסום. מקום זה נמצא ברחוב מנדלי מו"ס, בצמוד ומעט
- 3 מזרחה מה"מולי בלומס". הנפילה הייתה ביציאה ממתחם החניה הצמודה למולי
- 4 בלומס.
- 5
- 6 האם יש מפגע במקום בו נפלה התובעת והאם יש אחריות על מי מהנתבעים או צ"ג?
- 7 עיון בתמונה ת/4 מורה כי התובעת נפלה בגבול שבין הרחוב עצמו לבין הכניסה לחניה. 99.
- 8 הרחוב הוא עם אבנים משתלבות מעל האבנים המשתלבות של הרחוב ישנה שכבת
- 9 אספלט של החניה.
- 10 נוצר פער של מספר סנטימטרים (לדעת טננבאום כ- 2-3 ס"מ – עמוד 211 ש' 23) בין
- 11 שכבת האספלט לבין האבנים המשתלבות. כמו כן, ישנו שבר בבטון של החניה שמעל
- 12 האבנים המשתלבות באורך של כמטר.
- 13 פער זה בגובה ואורך ה"שבר" מהווים מפגע ארוך ומסוכן, המסכן את העוברים
- 14 והשבים. ואכן התובעת מעדה ונפלה במקום זה.
- 15 מי אחראי למפגע זה? 102.
- 16 אתייחס עתה לאחריות הנתבעים. 103.
- 17
- 18 הנתבעת 1- עיריית ת"א
- 19 התובעת נפלה ברחוב שללא כל ספק נמצא באחריות הנתבעת 1. כאמור התובעת נפלה 104.
- 20 באבנים המשתלבות שלפי עדות חכים שייכים לעיריה:
- 21 " השטח שהוקף בעיגול בעצם יש פה התחברות של ריצוף של המדרכה שהיא שייכת
- 22 לעיריה, המשתלבות" (חכים טוען שחלק הבטון הוא פרטי שלא בשימוש העיריה-
- 23 עמוד 178 ש' 15-17 להלן אתייחס לכך).
- 24 חכים העיד כי רק העיריה עובדת עם האבנים המשתלבות, ואין לאף אחד סמכות לרצף 105.
- 25 את המקום רק לעיריה (לא אנשי הפאב או לבעלי הזכויות בבניין שבו נמצא הפאב
- 26 ברחוב הירקון 100 (עמוד 182 ש' 22-27)).
- 27 יסודות סעיף 41 לפקני"ז מתקיימים בענייננו (התובעת נפלה בחושך, כך שהיא לא ידעה 106.
- 28 את נסיבות נפילתה, התובעת נפלה בשטח שבאחריות הנתבעת 1, ובשלב זה נראה יותר
- 29 שהנתבעת 1 התרשלה יותר מאשר התובעת- כאמור להלן לא מצאתי להטיל אשם
- 30 תורם על התובעת), כך שעל הנתבעת 1 להוכיח העדר רשלנות.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 107. אבדוק עתה האם הנתבעת 1 עמדה בנטל זה.
- 2 108. בעניין צילום המפגע, חכים העיד כי "סביר מאוד" שהוא צילם את המפגע נשוא
- 3 התביעה (עמוד 178 ש' 32 וכן עמוד 179 ש' 4), ואף כתב דו"ח למחלקה המשפטית. אך
- 4 חומרים אלו לא הוצגו בבית המשפט (שם, ש' 1-14).
- 5 109. חכים לא ידע להעיד מתי הפקחים מטעם העירייה סיירו באזור הפאב עובר לתאונה,
- 6 וכמה פקחים היו :
- 7 " לא יודע. צריכים למצוא יומן עבודה. היית שואל אותי הייתי מוציא לך יומן עבודה,
- 8 בודק" (עמוד 192 ש' 10-11 ושי' 17-19).
- 9 110. חכים לא הציג בפני בית המשפט מפות או מדידות המבארות עד היכן העירייה
- 10 אחראית, ומהיכן נחשב הדבר כשטח פרטי (חכים טען כי הבטון שמעל האבנים
- 11 המשתלבות של העירייה נחשב שטח פרטי, אך זה לא הוכח על ידו).
- 12 111. חכים גם לא שלל את האפשרות כי כאשר הותקנו האבנים המשתלבות ע"י עובדי
- 13 הנתבעת 1 העירייה, נוצרו שברים בבטון הנראים בתמונה ת/4 "תשמע, לכאורה הכל
- 14 יכול להיות" (עמוד 183 ש' 2-6).
- 15 112. הן חכים (עמוד 177) והן טננבאום (עמוד 207) העידו כי העירייה שיפצה את הרחוב
- 16 לאחר התאונה. טננבאום העריך שזה היה באזור שנת 2018 (שם, ש' 24). טננבאום
- 17 יודע שהעירייה שיפצה את הרחוב מכיוון שיש לו משרד שם (שם ש' 28).
- 18 113. לתיק בית המשפט הוצגה תמונה 1/1 ובה נראה עמוד המחסום לחניה. התמונה צולמה
- 19 לאחר שיפוץ הרחוב.
- 20 114. הרצפה נראית ישרה ובמפלס אחד בין הבטון של החניה לאבנים המשתלבות של
- 21 הרחוב, כך שהמפגע הנראה בתמונה ת/4 תוקן ע"י הנתבעת 1.
- 22
- 23 **פסיקה המתייחסת לאחריות רשות מקומית**
- 24 115. "מדרכה" מוגדרת כך בפקודת העיריות (נוסח חדש) (להלן- הפקודה) :
- 25 " 'מדרכה' – חלק מרחוב המיועד למעבר הולכי רגל, לרבות אבני שפה,
- 26 קיר משען, מדרגות וקירות תומכים".
- 27 116. סעיף 235 לפקודה קובע כך :
- 28 "בענין רחובות תעשה העירייה פעולות אלה:
- 29 (1) תפקח על השיזור, הרום, הרוחב והבניה של כל רחוב;

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני :

- 1 (2) תדאג לתיקונו, ניקויו, הזלפתו, תאורתו וניקוזו של רחוב שאינו
2 רכוש הפרט ;
- 3 (3) תמנע ותסיר מכשולים והסגת גבול ברחוב; ...
- 4 (5) תנקוט אמצעי זהירות נאותים נגד תאונות בשעת בנייתם או
5 תיקונם של רחובות, ביבים או תעלות."
- 6 סעיף 249 (11) לפקודה מסמיך עירייה "לסלול כל רחוב שאיננו רכוש הפרט ולדאוג
7 למצבו התקין של כל רחוב כאמור".
- 8 סעיף 249 (29) לפקודה מסמיך את העירייה :
9 "לעשות בדרך כלל, כל מעשה הדרוש לשם שמירה על תחום העירייה, בריאות הציבור
10 והבטחון בו...".
- 11 אלו המקורות החוקיים לחובתה של רשות מקומית לפקח על הנעשה בשטחה, לדאוג
12 לתקינות הרחובות, הכבישים והמדרכות שבשטחה, ולסילוק ולהסרה של כל מפגע,
13 לרווחת ולבטחון הבאים בשעריה.
- 14 סקירת הפסיקה בעניין אחריות הרשות המקומית לנזקים המתרחשים לעוברי הדרך
15 ההולכים בשטח שיפוטה כתוצאה ממפגעים, מורה כי קיים מנעד שבצידו האחד קיים
16 פטור של הרשות המקומית מאחריות לליקויים שונים בשטח השיפוט, על אף שנפגע
17 מהם אדם ונגרם לו נזק, ובצידו האחר קיימת חובת זהירות של הרשות המקומית
18 לסילוק מפגעים משטחה, ובהעדר ביצוע חובה זו, תחוייב הרשות המקומית ברשלנות
19 ובפיצוי הנפגע.
- 20 בעניין מפגעים הקיימים בכביש או במדרכה אנו מוצאים את הפסיקה הבאה.
21 בעניין 16-04-15528 (ש' נצרת) פלוני נ' עיריית נצרת עילית (נבו 16.6.20) נקבע :
- 22 " ...עיון בסימוני התובעת...מלמד באופן חד וברור שבמדרגות קיים מפגע של ממש
23 בצורת שקע או פתח או חור שרק מזמין היתקלות כזו של הולכי רגל העושים שימוש
24 במדרגות. אומנם נהוג ומקובל לעשות שימוש באבן ירושלמית בבניית מדרגות
25 ציבוריות, ואומנם אין ציפייה כי המדרגות יהיו סימטריות לחלוטין, יחד עם זאת,
26 אין להשלים עם מצב בו נמצאים חורים ושקעים ו/או חוסרים במדרגות המהווים
27 סיכון ממשי להולכי רגל. למעשה היתקלות רגלה של התובעת באותו שקע ונפילתה
28 כתוצאה מכך הייתה אך התממשות של סיכון ברור ובולט לעין שקיים בקצה
29 המדרגה, ולכן היה ניתן ואף חובה לצפותו. תיקון מפגע זה כרוך בפעולה פשוטה של
30 תיקון המדרגות, כך שמכל אלו עולה כי נתבעת מס' 1 הפרה את חובת הזהירות
31 הקונקרטית כלפי התובע באופן שהביא להתרחשות הנזק. "

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 16-12-40160 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מפגעים של מה בכך, אין חובה לסלק, שכן "רחובות ומדרכות עיר אינם משטח
2 סטרילי" ואין להתייחס אליהם כאל מקום שאין בו סדקים, בליטות ו"גלים" של
3 שיפועים כאלו או אחרים. " (ע"א 4344/97 (מחוזי ירושלים) כהן נ' ג'ני (נבו) 21.1.98))
4 מנגד מפגעים בעלי משמעות יש לסלק.
- 5 124. לאור מעמדה הייחודי של רשות מקומית כגוף ציבורי בעל משאבים כספיים ובעל ידע
6 מקצועי, הרי שבמקרים מתאימים יש עליה חובת הוכחה מוגברת להעדר רשלנות.
- 7 125. נעיין בדברי בית המשפט בעניין ת"א (ש' ת"א) 26406-12-20 פלוני נ' עיריית ר"ג (נבו)
8 : (13.4.22)
- 9 " הפסיקה הכירה בכך שמעמדה של רשות מקומית אינו כשל נתבע רגיל, שכן הידע
10 באשר לאופן טיפולה של הרשות המקומית בשטחים שבתחומה, נמצאים בידיה.
11 לפיכך, נאמר בפסיקה שיש להחיל בעניינה את מה שהוגדר כ"כלל הידיעה
12 הייחודית", על פיו מקום בו מוטל על התובע להוכיח ידיעה המצויה בידיעתו
13 הייחודית של הנתבע, התובע ידרש לעמוד בנטל קל של הבאת ראיות ראשוניות, עד
14 שהנטל להבאת ראיות יעבור לנתבע. ככל שהרשות המקומית לא תביא ראיות בנוגע
15 לעובדות המצויות בידיעתה הייחודית, ניתן יהיה לקבוע ממצאים לחובתה
16 (ראו: ע"א 73/86 שטרנברג נ' עיריית בני ברק [פורסם בנבו] (26/9/89) (להלן:
17 "עניין שטרנברג"); ע"א (מחוזי חיפה) 43863-09-18 עיריית נס ציונה נ' נינאי
18 ואח' [פורסם בנבו] (24.1.19) סעיף 30 לפסק הדין ואילך; תק (אשד') - 28890-05
19 20 ר.ג.ח. נ' עיריית אשדוד [פורסם בנבו] (4/8/21); וכן ר' ע"א (מחוזי - ת"א)
20 4195/98 שי חנה נ' עיריית נתניה [פורסם בנבו] (31/10/1999)).
- 21 רשות מקומית שמבקשת להוכיח שלא התרשלה עליה להביא ראיות בדבר פעולות
22 יזומות לטיפול סביר במפגעים שבתחומה והמצויים בידיה בלבד. מקום בו הרשות
23 המקומית אינה מציגה תשתית ראייתית לקיומו של נוהל עבודה מסודר בתחומים
24 שנמסרו לאחריותה, תיעוד פעולות שבוצעו, תיעוד פעולות פיקוח ובקרה, ניתן לראות
25 בכך אינדיקציה לכך שהרשות לא פעלה כרשות מקומית סבירה (ראו: ע"א - 68623-
26 03-19 עיריית פתח תקווה נ' בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (21.5.19); ת"א (מחוזי חי')
27 1108/01 נפומניאשיץ נ' עיריית חיפה [פורסם בנבו] (22.7.04); ע"א (מחוזי חי');
28 2661-06-12 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' מועצה מקומית פרדס חנה-כרכור [פורסם
29 בנבו] (30.1.13)).
- 30 126. לאור הנסקר בכל הקשור לפעולת הנתבעת 1 ובהתאם לפסיקה, יש לומר כי הנתבעת
31 1 לא עמדה בנטל המוטל עליה להעדר רשלנות.
- 32

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 16-12-40160 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

127. הנתבעת 1 לא הצליחה להוכיח כי היא ביצעה פעולות שימנעו את נפילת התובעת. 1
 הנתבעת 1 לא הוכיחה אילו פעולות היא ביצעה עובר לתאונה בכדי שלא ייווצרו מפגעים 2
 כדוגמת המפגע נשוא התובענה. הנתבעת 1 לא הוכיחה כי ביצעה במקום פעולות 3
 פיקוח. 4
 5
128. לאחר התאונה טיפלה הנתבעת 1 במקום, שיפצה אותו ובמסגרת זו היא סילקה את 6
 המפגע נשוא התובענה. מכאן שהיא הייתה יכולה וצריכה לבצע פעולות אלו עוד בטרם 7
 התאונה, וכך זו הייתה נמנעת. 8
 9
129. **בנסיבות אלו, אני קובע כי הנתבעת 1 התרשלה, התרשלות שהביאה לניזקה של 10
 התובעת.** 11
130. אציין בעניין העדר תאורה במקום, כי התובעת העידה שהמקום היה חשוך מאוד 12
 (עמוד 97 ש' 29, עמוד 113 ש' 30 וסעיף 3 לתצהיר) 13
 14
131. חכים העיד כי לא הייתה בעיית תאורה במקום (עמוד 166) אך הוא לא הציג כל 15
 אינדיקציה לכך כי התאורה שהייתה במקום הייתה תאורה מספקת לתנאי המקום. 16
 17
132. ואולם, אין די שהתובעת תטען בעלמא כי ישנה תאורה חסרה וכי המקום היה חשוך, 18
 בכדי שנטל הראייה להעדר רשלנות בעניין זה יעבור על כתפי הנתבעת 1. 19
 20
133. על התובעת היה להניח תשתית ראייתית משמעותית לכך שהייתה תאורה חלשה, 21
 שהמקום היה חשוך וכי יש חובה על העיריה בתא השטח הנדון להציב תאורה 22
 משמעותית תוך ציון כמות התאורה המצופה מהעיריה. 23
134. מעת שהתובעת לא הניחה כלל תשתית ראייתית זו, לבד מטענות כלליות בתחום זה, 24
 אין לומר שנטל הבאת הראיות להעדר רשלנות בעניין התאורה עובר על כתפי הנתבעת 25
 1, כך שלא מצאתי בעניין זה לקבוע ממצאים לחובת הנתבעת 1. 26
 27
- אחריות הנתבעים 3-9** 28
135. נתבעים 3 ו-8 על פי חוזה שכירות שצורף לתיק בינם לבין צ"ג, הינם בעלי הזכויות 29
 והבעלים הבלעדיים בנכס הידוע כשלוש חנויות (הפינתית, האמצעית והמזרחית) 30
 בקומת קרקע כולל חצר פנימית בשטח כולל של כ- 110 מ' הנמצא ברחוב מנדלי 2 31
 (הירקון 100) והידוע כחלקה 53 בגוש 6905. 32

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

136. החניה הצמודה ל"מולי בלומס" הינה חניה פרטית השייכת לנתבעים 3-9. טנבאום העיד שבמועד האירוע הם הסכימו לאפשר לצי"ג להשתמש בחניה לצורך האירוע של יום פטריק הקדוש. (עמוד 211 ש' 1-4 וש' 32-33).
137. הנתבעים 3-9 הם אלו שהציבו את המחסום בכניסה לחניון (עמוד 212 ש' 1-2). אך האם שטח המפגע בו מעדה התובעת, נמצא בתוך השטח של הנתבעים 3-9 או לפחות בחלקו?
138. אין לדעת.
139. לא הובאו בפניי מפות מדוייקות שמראות את קצה השטח של הנתבעים 3-9.
140. דווקא המחסום שנמצא בשטח החניה של הנתבעים 3-9, ממוקם כחצי מטר לתוך שטח החניה, כך שכל שטח המפגע בו מעדה התובעת נמצא מחוץ לתחום החניון (תמונה ת/4).
141. טנבאום העיד כי יש הפקעה או "פלישה" של העיריה לתוך שטח החניה (עמוד 214 ש' 20). "אבל המפגע היה בשטח העיריה אבסולטית, עובדה שהיסטורית המחסום הוא, לא שמו אותו פה, שמו אותו בפנים, כי כל זה לא שלנו בכלל" (שם, ש' 22-23).
142. עובדה היא, והזכרנו זאת לעיל, שהנתבעת 1 היא זו שתיקנה את המפגע בו מעדה התובעת (נ/1), מה שמעיד שהמדובר בשטח הנתון לאחריותה, ויש בכך תמיכה לטענת טנבאום.
143. עוד אציין כי בתמונה ת/4 ניתן להבחין בריצוף של אבנים משתלבות הפולשות כמעין מפרץ לתוך שטח הנתבעים 2-3 ומגיעים עד לקיר הבניין בו שוכן הפאב (על אבנים אלו מוצב עציץ גדול).
144. חכים כבר העיד כי האבנים המשתלבות רוצפו ע"י הנתבעת 1 (עמוד 182 ש' 22-25) וכי סביר ששטח המפרץ שעליו מוצב העציץ הוא שטח של העיריה (עמוד 187 ש' 30-32 וכן עמוד 188 ש' 1 וש' 10).
145. אם נמתח קו דמיוני מסוף מפרץ זה (צמוד לקיר הפאב) מזרחה לכיוון החניון, יצא שלפחות פיסת קרקע ברוחב מטר מהרחוב ולתוך שטח הבטון שבחניון ולאורך כל החניה לכיוון מזרח- שייך לעיריה, מה שתומך בטענת טנבאום על "הפקעה" של העיריה, ומסביר מדוע המחסום הוצב לא ממש בתחילת משטח הבטון של החניה, אלא יותר פנימה לחניה (דרומה).
146. אני קובע לאור ראיות אלו, כי שטח העיריה הוא מקום האבנים המשתלבות ולפחות עד מחסום הכניסה לחניון (דרומה. יש מעין "פלישה" למשטח הבטון)) במקרה זה יוצא, כאמור לעיל, כי כל שטח המפגע נמצא מחוץ לחניה השייכת לנתבעים 3-9 והוא באחריות העיריה, לפיכך, אין מוטלת על הנתבעים 3-9 חובה לדאוג לתיקון מפגע מעין זה.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיזוני:

- 1 147. בנסיבות אלו, מצאתי לקבוע הנתבעים 3-9 אינם אחראים על המפגע בו נפלה
2 התובעת, ודין התביעה כנגדם להידחות.
3
4 אחריות צדדי ג'
- 5 148. צ"ג צורפו לתביעה ע"י הנתבעים 3-9. מעת שהתביעה כנגד הנתבעים 3-9 נדחתה, יש
6 לדחות גם את ההודעה הקשורה רק לנתבעים 3-9 ונסמכת עליה.
7 149. הנתבעת 1 החבה בתיק זה לא הוציאה הודעת צ"ג מטעמה כנגד צ"ג, כך שלא ניתן
8 לחייב את צ"ג לשפות את הנתבעת 1, או אף את התובעת.
9 150. למרות האמור, ומעבר לנדרש, בשל העובדה שנשמעו כל הראיות בתיק של כל הצדדים
10 ונוהל הליך מלא, מצאתי מקום להביע דעתי גם באשר לאחריות צ"ג.
11 151. לטעמי היה מקום להטיל אחריות גם על צ"ג. להלן נימוקיי.
12 152. ביום בו נפגעה התובעת התקיימה מסיבת "פטריק הקדוש" (מוסכם גם לוי- עמוד 224
13 ש' 9-10), במהלך מסיבה זו הגיעו מבליים רבים ל"מולי בלומס" (המקום היה "מפוצצת
14 אנשים" כעדות התובעת- עמוד 105 ש' 25. גם לוי הודה שהיו במקום הרבה אנשים,
15 כמה מאות והיה צפוף - עמוד 234 ש' 22). צ"ג השתמשו (באישור נתבעים 3-9) בחניון
16 בכדי לארח שם את המבלים הרבים (שם), הם פתחו בחניה דוכנים (עדות התובעת
17 עמוד 113 ש' 15. ועדות לוי שבמקום היה שולחן עם אוכל וקופות- עמוד 236 ש' 29).
18 153. על פי עדות לוי, הוא היה מודע למצב החניה כפי שנראה בתמונה ת/4 (עמוד 226 ש'
19 14), והוא כנראה גם ידע על המפגע (עמוד 236 ש' 9-10).
20 154. כאשר נשאל אם הוא בדק שאין מפגעים באזור החניה שם הוצבו דוכנים ביום התאונה
21 שבה הגיעו המבלים לחנוג את חג פטריק הקדוש הוא ענה :
22
23 " אני לא חשבת. לא חושב, לא יודע מה עשיתי או לא, אני יודע שאני שם שם שולחן,
24 אני לא בודק אם הרצפה 100 אחוזים בסדר או לא" (שם, ש' 26-27).
- 25 155. הנה כי כן, לוי אירח מבליים רבים ביום התאונה, הוא פתח עבורם את החניון והציב
26 שם דוכני אוכל. לוי גם היה מודע למפגע ממנו נפלה התובעת (תמונה ת/4).
27 156. מעת שצ"ג מזמינים אנשים כה רבים לבלות בפאב שלהם, והם פותחים עבורם
28 ומזמינים אותם להגיע גם לחניון שם מוצבים שולחנות, עליהם לדאוג כי המקום אליו
29 מגיעים המוזמנים יהיה בטוח וללא מפגעים.
30 157. לוי הודה שהוא לא בדק את הרצפה מחוץ לפאב שהיא כשורה וללא מפגעים.
31 158. לפיכך, רשלנות צ"ג מתבטאת בכך שהם לא בדקו את שטח החניון, לא הבחינו במפגע
32 ולא הזהירו את המבקרים שלהם שייזהרו מפני המפגע.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

1	159.	היה עליהם לדאוג בעצמם או באמצעות אחר, להסתרת המפגע שבו מעדה התובעת,
2		ו/או להסרתו ו/או לתיקונו.
3		
4		<u>חלוקת האחריות בין הנתבעת 1 וצ"ג</u>
5	160.	אחריות הנתבעת 1 היא האחריות העיקרית במניעת המפגע. חובת הפיקוח שלה היא
6		לאורך כל השנה ולא רק ביום אחד כמו החובה המוטלת על צדדי ג'.
7	161.	בנסיבות אלו, היה מקום להטיל אחריות בשיעור של 15% גם על צ"ג.
8	162.	כאמור זה מעבר לצורך, אחר שבפועל דין התביעה כנגד צ"ג להידחות.
9		
10		<u>אשם תורם לתובעת</u>
11	163.	האירוע התרחש בשעת חצות, במקום היו מבליס רבים וצפיפות רבה ביותר. אין לצפות
12		כי בשעת לילה ובצפיפות הרבה שהייתה במקום (נטען כי רחוב מנדלי מו"ס הפך למעין
13		מדרחוב) התובעת תבחין בפגם הקיים במדרכה במקום ותזהר מפניו.
14	164.	בנסיבות אלו, לא מצאתי להטיל על התובעת אשם תורם.
15		
16		<u>נזק התובעת</u>
17	165.	להלן פרטים רלבנטיים לשאלת הנזק:
18		
19		תאריך לידה: 1.10.84
20		יום האירוע: 17.3.14.
21		נכות רפואית אורטופדית: 10% בגין מצב שלאחר שבר בקובואיד.
22		נכות זמנית:
23		100% לחודשיים
24		30% למשך 3 חודשים נוספים.
25	166.	התובעת טוענת כי מאז התאונה היא סובלת ממגבלות בתנועת כף הרגל, שמקשה עליה
26		בתפקוד היומיומי לרבות בעמידה ממושכת, הליכה למרחקים, נעילת נעליים
27		מסויימות, וקושי בביצוע פעולות משק הבית כמו ניקיון, תליית כביסה ובישול.
28	167.	התובעת גם טוענת כי היא מתקשה לעסוק בספורט (סעיף 19 לתצהיר).
29	168.	התובעת טענה כי הכאבים ברגל מלווים בתחושה של "זרמים" ונימול שמחמיר "פי
30		כמה" את תחושת הכאב, גורם לה להתעורר בלילה ומאלץ אותה "לשחרר" את כף
31		הרגל מידי כמה שעות. הדבר מפריעה לה בעבודתה כמורה המצריכה עמידה ממושכת
32		על הרגליים (סעיף 20 לתצהיר).

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

1	169	עובר לתאונה עבדה התובעת כבקרית תנועה בנתיבי איילון, ועם סיום לימודי ההוראה
2		בשנת 2015, היא עבדה במקביל גם כמורה (סעיף 21 לתצהיר).
3	170	החל מחודש 9/17 התובעת עובדת רק כמורה (סעיף 22 לתצהיר).
4	171	התובעת טענה כי תמיד היא חלמה להיות מורה. התובעת העידה בתצהירה, כי נכותה
5		ברגל מפריעה לה בעבודתה, שכן בעבודת ההוראה יש לעמוד הרבה, ללכת הרבה
6		בכיתה, יש צורך לצאת לטיולים מה שמצריך מאמץ פיזי ברגליים (סעיף 23 לתצהיר).
7	172	להלן נתונים על השתכרות התובעת.
8	173	התובעת הציגה נתוני השתכרות בנתיבי איילון בין 11/13-8/17.
9		
10		בשנת 2013 השתכרה התובעת 61,658 ₪, משוערך חודשי: 5,755 ₪.
11		בשנת 2014 (שנת התאונה) השתכרה התובעת 61,972 ₪, משוערך חודשי: 5,753 ₪.
12		בשנה זו התובעת עבדה בכל החודשים.
13		בשנת 2015 השתכרה התובעת 71,491 ₪, משוערך חודשי: 6,630 ₪.
14		בשנת 2016 השתכרה התובעת 73,915 ₪, משוערך חודשי: 6,910 ₪.
15		בחודשים 1-8/17 השתכרה התובעת 41,506 ₪, משוערך חודשי: 5,810 ₪.
16	174	התובע הציגה נתוני השתכרות במשרד החינוך בין התאריכים 9/15-12/19.
17		
18		בחודשים 9-12/15 השתכרה התובעת סך חודשי משוערך: 2,320 ₪
19		בשנת 2016 השתכרה התובעת 28,007 ₪, משוערך חודשי: 2,620 ₪.
20		בשנת 2017 השתכרה התובעת 55,508 ₪, משוערך חודשי: 5,150 ₪.
21		בשנת 2018 השתכרה התובעת 91,713 ₪, משוערך חודשי: 8,465 ₪.
22		בשנת 2019 השתכרה התובעת 105,173 ₪, משוערך חודשי: 9,565 ₪.
23		
24		<u>הפסד השתכרות לעבר</u>
25	175	על אף שהמומחה קבע לתובעת נכויות זמניות, לא נראה שבמהלך שנת 2014 התובעת
26		סבלה מהפסדי השתכרות.
27	176	היא עבדה בכל החודשים בשנת 2014, גם בהשוואה לשנת 2013 המשכורת נותרה
28		בדיוק אותו דבר, כך שלא מצאתי לפסוק לתובעת פיצוי בתקופת אי הכושר.
29	177	בשנים 2015-2016 משכורת התובעת בנתיבי איילון, השתפרה. החל מ-9/15 החלה
30		התובעת להשתכר בנוסף גם במשרד החינוך, כך שגם עבור תקופה זו אין מקום לפסוק
31		הפסד השתכרות כלשהוא.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

1	178.	המשכורת במשרד החינוך כל הזמן הייתה במגמת עליה, כך שעד לשנת 2019 לא ניתן
2		להצביע על הפסד השתכרות. לאחר תקופה זו אין נתוני שכר.
3	179.	סוף דבר, לא מצאתי לפסוק פיצוי עבור הפסדי השתכרות לעבר.
4		
5		<u>הפסד כושר השתכרות לעתיד</u>
6	180.	מאז שנת 2019 התובעת לא צירפה תלושי שכר. התובעת עובדת כמורה במשרד
7		החינוך.
8	181.	החל משנת 2017, עת משכורתה התקבלה רק ממשרד החינוך, אנו עדים לשיפור
9		מתמיד בשכר.
10	182.	יש להעריך כי מגמת השיפור בשכר נמשכה משנת 2019 עד היום ותימשך גם בעתיד
11		עם צבירת הוותק וכמקובל אצל מורים.
12	183.	התובעת מעלה בסיכומיה את החשש כי בעתיד היא תפסיק לעבוד במקצועה כמורה,
13		לאור מגבלותיה. ואולם המדובר בהערכות לעתיד, וכידוע, העתיד - מי ישורנו?
14	184.	אין אינדיקציה שהוצגה בפניי שתאשש את חששה של התובעת שבעתיד היא עלולה
15		לעזוב את מקצוע ההוראה.
16	185.	ואולם בעת הפסיקה של הפסד כושר השתכרות לעתיד, יש לקחת בחשבון את
17		האפשרות להיפלטות עתידית משוק העבודה, אבל גם להתחשב בכך שלא הוכח בפניי
18		כי ישנו סיכוי ממשי כזה.
19	186.	נזכור כי המומחה לא מצא הגבלה בתנועה כף הרגל (עמוד 39 ש' 15), אבל כן מצא
20		רגישות ספציפית (שם, ש' 6). כן ציין המומחה כי "יש מפרק שהוא לא לגמרי תקין
21		ויש רגישות שנובעת מהפגיעה במפרק הזה..." (עמוד 40 ש' 1-2).
22	187.	המומחה אף ציין, כי במצב של שגרה יש לרגישות השפעה על כושר הפעולה הכללי
23		(עמוד 41 ש' 12).
24	188.	כאמור, עיון בנתוני השכר מורה לנו כי משכורתה של התובעת משתפרת כל הזמן כך
25		שיש לומר שהשפעת הנכות על תפקוד התובעת היא נמוכה.
26	189.	נזכור שמגמת השיפור היא לאורך שנים רבות מעת התאונה שהייתה בשנת 2014, כך
27		שיש לומר שהתובעת הסתגלה למצבה הרפואי והיא מתפקדת היטב למרות נכותה.
28	190.	בהתחשב בכל נתונים אלו, בגיל התובעת, במועד התאונה, בנכותה, בהשתכרותה
29		ובהשפעה התפקודית על השתכרותה, מצאתי לקחת כבסיס שכר לחישוב את משכורת
30		התובעת בשיעור של 9,600 ₪, ולחשב את הפיצוי לפי 50% מהחישוב האקטוארי המלא
31		עד לגיל 67 (מקדם היוון 228).
32	191.	הסכום המתקבל הינו: 110,000 ₪ (במעוגל).

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני:

1	192.	פנסיה (12.5%): ₪ 14,000 (במעוגל).
2		
3		<u>עזרת הזולת לעבר ולעתיד</u>
4	193.	התובעת העידה בתצהירה כי בחודשים הראשונים שלאחר התאונה היא לא תפקדה
5		באופן עצמאי ונזקקה לעזרת בני משפחתה, בכל פעולה לרבות עליה וירידה מהמיטה,
6		הגעה לשרותים, מקלחת, לבוש ועוד.
7	194.	התובעת טוענת שגם כיום קשה לה לבצע פעולות יומיומיות כמו ניקיון, רחיצת כלים,
8		הליכה, כך שמירב נטל ניהול משק הבית נופל על כתפי בן זוגה (סעיף 29 לתצהירה).
9	195.	גם בן זוגה שי גולדשטיין (להלן- שי) העיד כי התובעת סובלת מכאבים ברגל
10		שמתגברים בשינה, וממגבלות תנועה המפריעות לה בתפקוד בבית ובעבודה.
11	196.	שי העיד כי התובעת חוזרת מהעבודה כאובה ומצוברחת בשל הצורך לעמוד לאורך זמן
12		בעבודה.
13	197.	שי העיד כי כאבי התובעת מונעים ממנה לבצע את מרבית פעולות משק הבית, כך
14		שהוא נאלץ בעצמו לבצע פעולות כגון: ניקיון, שטיפת כלים, סחיבת שקיות מהסופר
15		ועוד (סעיף 2 לתצהיר).
16	198.	התובעת עותרת לפיצוי בגין פריט זה בשיעור של 120,000 ₪.
17	199.	הנתבעת 1 (היחידה מכלל הנתבעים וצדדי ג', שהתייחסה לשאלת הנזק) לא מציעה
18		מאומה וטוענת שאין מקום לפסוק פיצוי עבור עזרה רגילה של בני משפחה. כמו כן
19		הדגישה הנתבעת, כי התובעת לא צירפה כל אסמכתא לעזרה שנלקחה בפועל.
20	200.	לטעמה של הנתבעת, התובעת לא נזקקה בעבר ולא תזקק בעתיד לעזרה.
21	201.	לאחר עיון בטענות הצדדים, שמיעת העדים, ובשים לב לגילה של התובעת, למועד
22		התאונה ולנכותה, מצאתי לפסוק לתובעת פיצוי על דרך האומדנה, לעבר ולעתיד בסך
23		של 20,000 ₪.
24		
25		<u>הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד</u>
26	202.	התובעת העידה בתצהירה כי היא נזקקה לטיפול שיקומי ממושך, לטיפול
27		פיזיותרפיה, לטיפולים אצל מומחים ולטיפול באמצעות משככי כאבים. התובעת
28		טוענת שגם כיום היא נוטלת משככי כאבים (סעיף 27 לתצהיר).
29	203.	בסמוך לאחר לתאונה טענה התובעת, כי היא התניידה תקופה ממושכת רק עם קביים,
30		ובהמשך נזקקה למלווה בניידותה.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חיצוני :

1	204	כיום התובעת טוענת, כי היא משתדלת להימנע מהליכה והיא עושה שימוש מוגבר
2		בנהיגה, בתחבורה ציבורית ובמוניות. התובעת ציינה שיש לכך השפעה רעה על איכות
3		חייה (סעיף 28 לתצהיר).
4	205	התובעת עותרת לפיצוי גלובאלי של 20,000 ₪ עבור הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד
5		ועוד סך נוסף, גלובאלי של 70,000 ₪ עבור ניידות לעבר ולעתיד.
6	206	הנתבעת 1 לא מציעה מאומה, בשל היות התובעת מבוטחת במסגרת חוק ביטוח
7		בריאות ממלכתי כך שהוצאותיה הרפואיות מכובסות, מה גם שלאור הנכות הרפואית
8		והתפקודית הנמוכה אין סיבה כי יגרמו לתובעת הוצאות עתידיות בשל התאונה.
9	207	לאחר עיון בטענות הצדדים, ובשים לב למועד התאונה, לגובה הנכות, לגיל התובעת,
10		לאסמכתאות על הוצאות שצורפו ולעובדה כי הטיפולים הרפואיים מכוסים במסגרת
11		סל הבריאות, אך בכל זאת בעתיד התובעת צפויה להוציא הוצאות רפואיות שאינן
12		כלולות בסל כגון מרשמי תרופות, השתתפויות עצמיות וכיו"ב בקשר עם התאונה,
13		מצאתי לפסוק באופן גלובאלי סך של 10,000 ₪ עבור פריט זה, לעבר ולעתיד.
14		
15		<u>נזק שאינו ממוני</u>
16	208	התובעת עותרת לפיצוי בגין פריט זה בסך של 100,000 ₪. הנתבעת מציעה להסתפק
17		בסך של 5,000 ₪.
18	209	בשים לב לכל טענות הצדדים, ובהתחשב בגילה של התובעת, מועד התאונה ונכותה
19		מצאתי לפסוק בגין פריט זה פיצוי בשיעור : 60,000 ₪.
20	210	להלן נזק התובעת :
21		
22		הפסד השתכרות בעבר
23		_____
23		הפסד כושר השתכרות לעתיד 110,000 ₪
24		פנסיה 14,000 ₪
25		עזרת הזולת לעבר ולעתיד 20,000 ₪
26		הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד 10,000 ₪
27		נזק שאינו ממוני 60,000 ₪
28		
29		<u>סך הכל: 214,000 ₪</u>
30		
31		
32		

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 40160-12-16 פלוני נ' עיריית תל-אביב ואח'

תיק חייוני:

1	
2	<u>סוף דבר</u>
3	211. התביעה מתקבלת כנגד הנתבעת 1.
4	212. הנתבעת 1 תשלם לתובעת את הסך של <u>214,000 ₪</u> בתוספת שכ"ט עו"ד בשיעור 20%
5	+ מע"מ. כמו כן, תשלם הנתבעת 1 לתובעת הוצאות משפט בהתאם לאסמכתאות וכן
6	את אגרת פתיחת ההליך.
7	213. סכומים אלו ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן, הם יישאו ריבית והפרשי הצמדה
8	החל מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.
9	214. התביעה כנגד הנתבעים 3-9 נדחית.
10	215. התובעת תשלם לנתבעים 3-9 הוצאות משפט לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ בשיעור כולל
11	של <u>7,000 ₪</u> .
12	216. ההודעה לצ"ג נדחית. לאור הממצאים שנקבעו כנגד צ"ג ומכיוון שההודעה נדחית
13	בשל דחיית התביעה כנגד הנתבעים 3-9, לא מצאתי לחייב את הנתבעים 3-9 לשלם
14	הוצאות משפט לצ"ג, ובהליך זה כל צד יישא בהוצאותיו.
15	217. התביעה כנגד הנתבעת 2, שלא התגוננה- נמחקה.
16	
17	זכות ערעור בהתאם לדין
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	ניתן היום, לי' אב תשפ"ג, 17 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.
25	
26	
27	יוסי ברכיה, שופט